

#24 | Juni 2011

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

100-årsjubileet är här!

Nu är det bara veckor kvar till årets fest på Sundbyholms Slott!

sid 4-7

Världsvana stipendiater

Cornelia Hermelin och Erik Palmcrantz berättar om sina liv

sid 8-11

En omtänksam person

Johan Hermelin har intervjuat Charlotte Welin-Berger

sid 12

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 18 november 2010 föddes Peder, son till Ulf och Louise Hermelin, Österbyggen.

Den 21 februari 2011 föddes Gustav, son till Stefan och Emma, Åsbyggen, Rikards kvist, Gustafs blad.

Den 26 april 2011 föddes Tor, son till Anna och Martin Kennedy, Österbyggen.

Giftermål

David (Edward Bengt), Österbyggen, BeO:s blad, gifte sig den 16 oktober 2010 med Claire (Louise) Mitchell.

Brudparet vigdes i en liten men charmig kyrka från cirka 1218, St Nicholas' Church i Thames Valley väster om London. Närvarande vid bröllopet var bland andra Märta Bodilly, Davids mor och far Bengt och Diane, syskon med makar, Robert och Jaratlak (Cat) med dotter Annika samt Anna och Martin.

Bröllopsresan gick till Marrakech.

Födelsedagar andra halvåret 2011

12 juli: Anne Hermelin Wolff, Nacka, 70 år (Gripenbergsgrenen)

23 juli: Niklas Hermelin, Danderyd, 70 år (Åsbyggen, Davids kvist, Svens blad)

4 augusti: Göran Hermelin, Gnesta, 80 år

(Thorsviggen, Ernsts kvist, Svens blad)

14 augusti: Dirk Lange, Handeloh, Tyskland, 50 år (Åsbyggen, Davids kvist, Davids blad)

25 augusti: Fredrik Hermelin, Hud-dunge by, 50 år (Thorsviggen, Roberts kvist, Jans blad)

30 augusti: Elisabeth Hermelin-Ullner, Lund, 80 år (Huvudmannagrenen)

4 oktober: Charlotte Severin, Stockholm, 60 år (Thorsviggen, Adolfs kvist, Måns blad)

9 oktober: Agneta von Essen, Stockholm, 90 år (Gripenbergsgrenen)

8 november: Warren Waller, 50 år (Österbyggen)

8 december: Ulf Hermelin, Spånga, 50 år (Thorsviggen, Thorstens kvist)

Avlidna

Dietrich Winter, 8 december 2010 (Thorsviggen, Ernsts kvist, Elias blad)

Irma Hermelin, 18 december 2010 (Thorsviggen, Roberts kvist, Lars blad)

Andrea Hermelin, 22 mars 2011 (Thorsviggen, Yngves kvist)

Stig Nyberg, 7 april 2011 (Thorsviggen, Adolfs kvist, Stellans blad)

Agnete Hermelin, 28 april 2011 (Thorsviggen, Adolfs kvist, Thors blad)

Till minne av Märta Andrea Hermelin

Första gången jag träffade Andrea var när jag som nygift besökte henne i Djursholm för att köpa ett tyg tillsammans med min svärmor Alida. Vi fann varandra genast genom vårt intresse för mode, sömnad och vackra tyger. Efter det mötet sågs vi då och då hos mina svärföräldrar och hade alltid lika trevligt.

Många år senare köpte vi vårt bergsmanshemman i Kopparberg utan att veta att området var barn-domsbygd för Andreas man, Carl Y:son, och att de hade gjort många resor där. Detta nämnde Andrea i ett av sina många föredrag, som hon glatt oss släktingar med och som hon även vid ett par tillfällen underhöll Kopparbergsborna med. Vid dessa tillfällen hade vi äran att ha henne som vår gäst. Det betydde mycket för henne att en del av förra släktmötet förlades till Carls barn-domshem i Kopparberg.

En av Andreas stora talanger var inredning, vilket verkligen märktes när hon flyttade till Jungfrugatan. På cirka 40 kvadratmeter skapade hon ett vackert hem som bestod av hall, sovrum, bibliotek, matsal och salong – och en biosalong! Projektorn var monterad i en låda i köket – förlåt, matsalen – och rullgardinen var en filmduk. Genialt.

Hennes kulturhistoriska gärning och hennes kunskaper om släkten Hermelin har många vittnat om, inte minst i den nekrolog som var införd i SvD och i det tal som hennes syster Eva Nordenson höll vid hennes begravning.

Märta Andrea glädde oss mycket med sin vänskap och vi fascinerades alltid av hennes moderna livs-syn. Min familj och jag kommer att sakna henne mycket.

Ebba Hermelin, gift med Niklas

Andrea Hermelin på släktmötet i Filipstad 2006.

En ovanlig dag

Ordförande Johan Hermelin gör en fri tolkning av ett protokoll från den 28 november 1910

Max Hermelin och hans fru Märta hade åkt upp från Österby i går och roat sig på en bättre restaurang vid Norrmalmstorg. Det var inte så ofta de gick ut på baluns och Märta hade uppskattat kvällen. Men i dag skulle hon inte vara med. Det här var ett möte män emellan.

Carl Maximilian Hermelin

Fem kusiner runt bordet

– Välkomna, sade Max till sina fem ståtliga kusiner Knut, Adolf, Yngve, Torsten och Ernst. De var alla i sin krafts dagar och dessutom nästan jämngamla. Mamma Elise hade nog inte haft det så lätt, elva barn på 27 år. Vad höll de på med ute på Thorsvi? Deras far Carl Maximilian, som satt mitt emot Max vid andra kortändan av bordet, hade däremot nått den respektfulla åldern av 83 år. Han hostade lite svagt, som äldre män ibland gör.

Alla fem Thorsvibröderna hade barn i 15- till 20-årsåldern. Torsten hade förlorat två barn för tio år sedan i den fruktade spanska sjukan. Både han och Syrena tycktes dock ha hämtat sig. Sonen Sven hjälpte dem säkert att komma vidare i sin sorg.

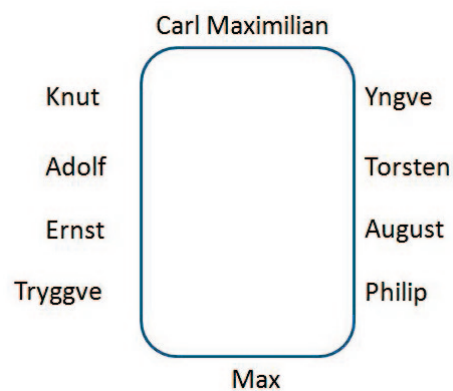
Max äldre bror Tryggve, som var barnlös, satt till vänster om Max och läppjade på det kaffe som nyss hade serverats i den klassiska blåvita servisen. Den påminde om den som pappa Olof och mamma Lucie hade hemma. Max tänkte med saknad på sin mamma som gick bort för två år sedan.

Till höger om Max satt Philip, junioren i gruppen. Philips bror, konstnären Folke, skulle också ha kommit i dag men fick förhinder.

I det ögonblicket öppnades dörren och August trädde in – på exakt klockslag, som det anstår en kapten. Han berättade att han hade kommit direkt från Noor och ursäktade sig för sin sena ankomst trots att han var i tid.

Kanske en släktförening?

– Slakten har vuxit och brett ut sig, sa Max och inledde därmed mötet. Man känner snart inte alla släktingar. Vi är inte mindre än 89 personer i slakten om man räknar med kvinnor och omyndiga. Skulle vi inte kunna bilda en släktförening för att kunna hålla ihop bättre?

Om 100 år kommer vi att vara många hundra släktingar, både tre-, fyr- och femmänningar. Hur ska de kunna hålla ihop lika bra som vi gör?

De andra tyckte det var en bra idé.

– Men, sa August, vi har ju en del släktingar som har det lite besvärligt, ekonomiskt sett. Då hjälper det inte bara att ha en förening som håller ihop. Vi måste erbjuda något mer!

– Då behöver de pengar, utbrast Carl Maximilian. Vi får ta en medlemsavgift som vi kan använda som understöd till de som har det knapert.

Carl Maximilian blickar ut över Ridderhustorget

Det första årets medlemsavgifter

Förslaget vann allas gillande.

– Karlarna får betala fem kronor per år och kvinnorna fyra, föreslog Adolf. Pojkar tre kronor och flickor två.

Alla tyckte att det var ett rättvist förslag. Adolf, som hade läst på Sjökrigsskolan, räknade snabbt ut att då kunde föreningen få in 324 kronor per år i medlemsavgifter. De skulle väl räcka till de fattigaste.

Nu kunde inte Max bärga sig längre.

– Om vi bildar släktföreningen i dag så har pappa Olof lovat att skänka en tavla som vi får auktionera ut bland släktingar och använda behållningen som startkapital.

En spontan applåd utbröt.

Carl Maximilian beklagade för sig själv att han inte var först ut med att skänka pengar till föreningen.

– Min tid kommer, tänkte 83-åringen och blickade ut över Ridderhustorget.

Mötet avslutades med att Max, Adolf och Ernst fick i uppdrag att kalla alla släktingar till ett konstituerande möte den 28 april 1911.

Äntligen dags för jubileumsfest!

Hermelinska släktföreningen firar sina första 100 år den 17-19 juni 2011 på Sundbyholms Slott

Hermelinska släktföreningens styrelse hälsar härmed alla släktingar varmt välkomna till jubileumssläktmötet på Sundbyholms slott den 17-19 juni. Mer information om vad som händer under de olika dagarna återfinns nedan och på hemsidan, som alltid är uppdaterad med senaste nytt.

Fredagen den 17 juni

Fredagen inleds med lunch för golfmästerskapsdeltagarna klockan 12.00 på Sundbyholms Golfklubb. Första starttid är 13.20. Olof A:son ansvarar för fördelningen av tider och utgång. Mer information finns på hemsidan.

Vi andra som har kommit redan på fredagen kan välja att bara njuta av slottets omnejd, men för de som är anmälda och de som vill kommer vi även att ordna en liten visning på släktarkivet i Eskilstuna Stadsarkiv inne i centrum. Vi kommer att få ta oss dit i egna bilar, men i stället för att alla åker i egen bil

kommer vi att fylla upp ett antal bilar med släktingar så att det inte blir fler fordon än nödvändigt. Inte ens Eskilstuna har obegränsade parkeringsmöjligheter.

Viktigt om fredagens middag

Alla som har bokat ett rum natten mellan fredag och lördag är även automatiskt inbokade på den gemensamma middagen på fredag kväll. Om ni har andra planer för fredagskvällen är det viktigt att ni ringer till Sundbyholm snarast och avbokar middagen (telefon 016-42 84 00, ange referensnummer 25052), så att vi har rätt antal deltagare.

Lördagen den 18 juni

Vi samlas till lunchen som börjar klockan 12.00 i Matsalen på Slottet. Klockan 13.30 inleds släktmötesförhandlingarna i Amiralen, ett konferensrum i direkt anslutning till receptionen. Dessa beräknas pågå fram till kl 15.30, varefter

kaffe och tillugg serveras på Slottet. Efter kaffet är det tid för den traditionella gruppfotoferingen, som sker vid slottsbyggnaden. Därefter inleds trevliga uteaktiviteter under ledning av Ebba och Hanna. Dessa 100-årsaktiviteter är för barn och de som känner sig som barn (ingen ålder angiven). Under lekarna utspisas hungriga personer med varmkorv, så att magarna inte börjar kurra för mycket innan middagen. Denna serveras nämligen först 19.30 i Riddarsalen på Slottet.

Söndagen den 19 juni

Efter frukosten erbjuds olika miniseminarier, där ett antal släktingar kommer att berätta om sina liv, yrken eller speciella erfarenheter. Det kommer att bli en intressant släktexposé och ett utmärkt tillfälle för nätverkande. Utcheckning och betalning av rum sker senast klockan 12.00. Vårt 100-årsjubileum avslutas med gemensam lunch klockan 13.00.

Fredrik Hermelin pekar ut badplatsen. Foto: Johan Hermelin

Avspark för de kommande 100 åren

Fram till den 1 maj hade 138 deltagare anmält sig till 100-årsjubileet, varav 22 barn under 12 år och nio ungdomar mellan 12 och 18 år. Firandet på Sundbyholms Slott är styrelsens sätt att markera betydelsen av att släktföreningen har verkat i 100 år och på ett lyxigt sätt göra avspark för ytterligare 100 år.

Mer information om Sundbyholms slott finns på www.sundbyholms-slott.se. Senaste nytt om släktmötet och alla handlingar inför släkstmötesförhandlingarna finns på www.hermelin.net under Släktföreningen/Sammankomster/Nästa möte.

Varmt välkomna!

Programmet i korthet

Fredag

12.00	Lunch för golfarna på Sundbyholms Golfklubb, första start 13.20
14.00	Besök på släktarkivet, gemensam bilfärd in till Eskilstuna Stadsarkiv
19.00	Gemensam middag i Matsalen på Slottet

Lördag

12.00	Gemensam lunch inför släktmötet i Matsalen på Slottet
13.30	Släktmöte i konferensrummet Amiralen, vid receptionen
15.30	Kaffe med tillugg kring eller i Slottet
16.00	Gruppfotofering vid Slottet
16.30	100-årsaktiviteter för barn och vuxna i parken bakom Slottet under ledning av Ebba och Hanna
17.15	Varm korv för de som deltar i 100-årsaktiviteterna
19.00	100-årig fördrink med överraskning vid entrén till Slottet
19.30	Trerätters middag med vin i Ridarsalen på Slottet
00.15	Vickning
02.00	Slottet stänger (baren är öppen till 01.45)

Söndag

08.00	Frukost i Valvet och Matsalen på Slottet
09.30	Seminarier i Amiralen
12.00	Utcheckning
13.00	Lunch och hemfärd

Vendela Jessing provsmakar bakelser. Foto: Johan Hermelin.

Foto: Johan Hermelin

Snik Kvartetten spelar för släkten

Johan Hermelin berättar om sin musikaliske bror Gunnar

”Vi har den goda smaken att inte endast framföra bra och välkänd musik. Vi tillför dessutom harmoni, glädje och höjer medelåldern avsevärt på våra spelningar” står det på Snik Kvartetten hemsida <http://biresult.com>. Snik Kvartetten ska spela för hela släkten på Sundbyholm om några veckor. Man undrar hur de tänker göra för att höja medelåldern? Att skapa glädje blir nog lättare.

Min bror Gunnar spelar i bandet och jag har haft nöjet att lyssna på dem flera gånger. De andra medlemmarna i bandet är Annika Torstensson, Mats Johansson och Bengt B Lundberg, alla riktigt duktiga musi-

ker. Senaste gången jag lyssnade på dem insåg jag att Snik Kvartetten är den självklara musikaliska underhållningen på ett släktemöte. Inte bara för att en släkting spelar i gruppen, utan för att deras musik passar många. Inte för gammaldags, inte för rockigt, inte för högt. Igenkännande!

Vid släktemötet i Filipstad 2006 var det minst sagt glest på dansgolvet. Det var fler personer som spelade än som dansade. Mest var det nog mygg. I år har vi musiken inomhus, men vi kommer inte att ordna särskild dans efter middagen utan Snik Kvartetten spelar lite då och då. Vill några hoppa upp och dansa är det bara kul, hälsar Gunnar. Det är bara att kliva fram, när som helst.

Lasse O'Månsson och John Cleese

Till sina vänner – och släktingars – stora glädje kombinerar Gunnar gärna

sin musikalitet med underfundig poesi. Texter, skulle han kalla det själv. Vi är många som skrattat oss fördärvade över hans träffsäkra och lågmälda humor. Svenska Mad var hans favorittidning och han har inte missat ett enda avsnitt av Fawly Towers.

– Jag är musikalisk, säger Gunnar. Jag

barn. Fast barnen är på väg ut, eller faktiskt redan ute.

Gunnar har alltid varit intresserad av musik, den första gröna förstärkaren var en ombyggd radio som Gunnar vid tolv års ålder köpte för 100 kronor till sin fars stora förgrymmelse.

– Du tror väl inte att du kan försörja dig som musiker, fräste pappa Nils. Pop är för tonåringar!

Inte som Rolling Stones

Pappa kunde naturligtvis inte föreställa sig Mick Jagers karriär. Nu har Gunnar inte riktigt gått i Rolling Stones fotspår men han har ändå medverkat i ett antal olika band, bland andra Madeira, Pandora, Flojd

& the Boys, Nightshift och en trubadurduo som kallades Löwenboys. Spelningarna på Gryts varv med rockiga Lipservice drog folk från när och fjärran. Frank Xerox and his Copymen var ett ovanligt bra namn på ett coverband. Tillsammans med Lennart Kåge har Gunnar också underhållit på många krogar och fester. Hans musikaliska idol och föredöme är Frank Zappa.

Med ålderns rätt har Gunnar nu börjat gå över till lite mer melodiös musik, som med Snik Kvartetten. Hans senaste musikaliska intresse är en ukuleleorkester vid namn UKEBOX (www.ukebox.se). Den nyligen från USA direktimporterade ukulelebasen är Gunnar mäktigt stolt över. Det lär bara finnas några stycken i Sverige.

Den 18 juni släpper Snik Kvartetten loss på Sundbyholm.

Gunnar Hermelin underhåller Blixtafamiljen i Sydafrika. Foto: Johan Hermelin.

vet att ingen annan i Blixtafamiljen är det, även om några sjunger högt i kyrkan.

– Hur bildas musikalitet, frågar han sig i samma ögonblick. Jag fick kanske rätt input i rätt tid. Mina syskon spelade intressant musik som passade mig. Jag var ju sladdbarnet och de andra var minst tio år äldre än mig. Jag växte upp med Elvis och Beatles. De växte upp med Ulla Billquist. Mina syskon gav mig en musikalisk kick som de inte själva fick av pappa Nils eller mamma Brita.

Gunnar tillhör Thorsvigrenen, Roberts kvist, Nils blad. Han driver Målarstudion i Söderköping och bor på föräldragården Blixta några kilometer utanför staden. Gunnar har byggt ett eget hus på gården med utsikt över de vackra ekbackarna där han bor med Maria, två egna barn och ett bonus-

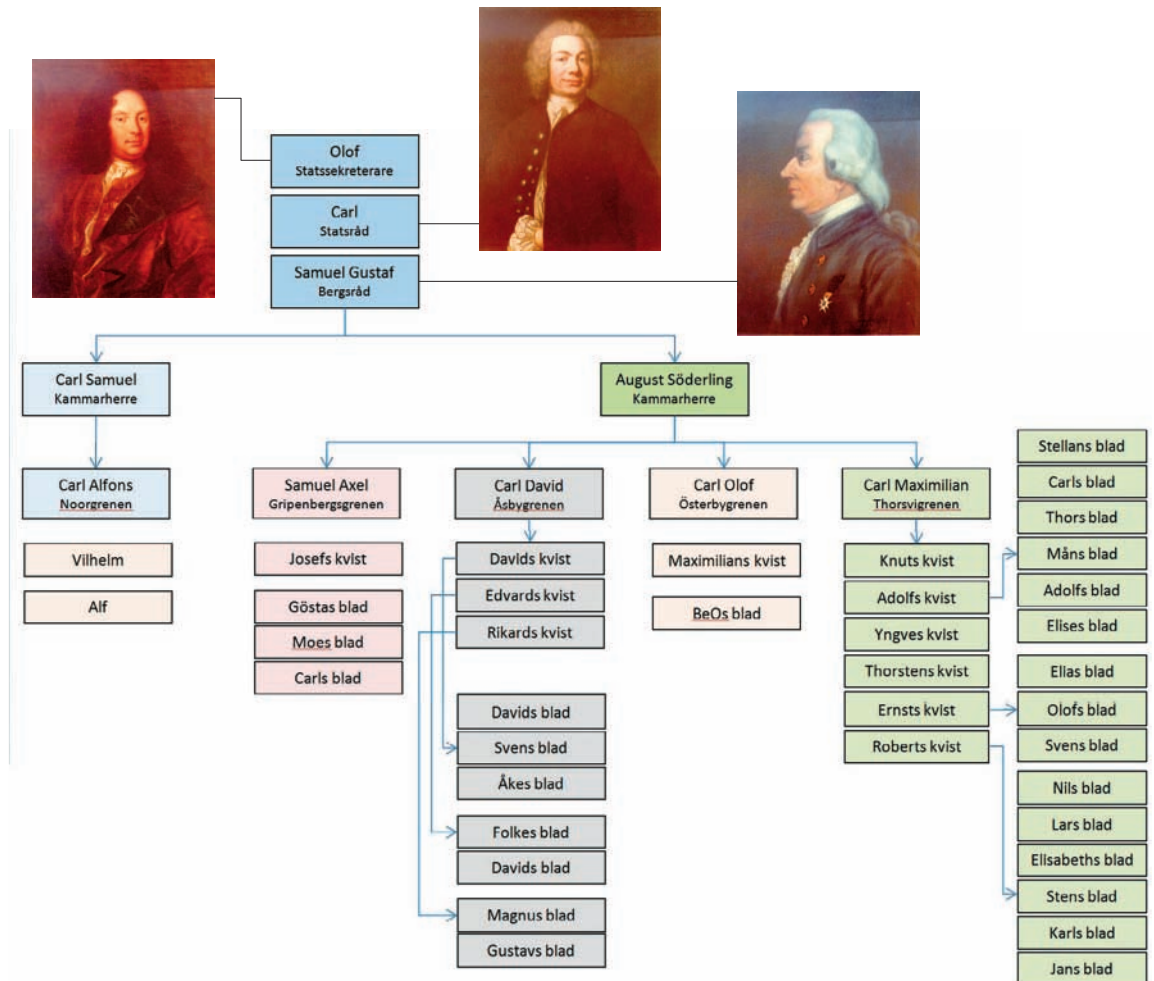
Hur är vi släkt?

En vägledning inför återseendet på Sundbyholm

Alla Hermeliner har tre gemensamma förfäder, de som vi kallar grundarna: Olof, Carl och Samuel Gustaf.

Den sistnämndes två söner, Carl Samuel och August Söderling, bildade två stammar. Nästa generation – från Carl Alfons till Carl Maximilian – kallar vi grenar, därefter kommer generationsvis kvistar respektive blad.

Genom att hitta sin far eller farfar på bilden intill bör de flesta av oss kunna förstå hur vi är släkt.

"Bli en dåre" på Teater Giljotin

Under januari 2011 satte Teater Giljotin i Stockholm upp teaterföreställningen "Bli en dåre", en titel som hämtats från Rumis mästerverk Mesnavi. Idén till pjäsen fick teaterchefen och konstnärliga ledaren Kia Berglund när hon läste om Eric Hermelin, som under sina 35 år på S:t Lars i Lund översatte främst den klassiska persiska dikten. Föreställningen pågick till den 1 maj.

Pjäsen utspelas på ett hospital och pågår i fyra pass från fredag till söndag med utnyttjande av stora scenalen, källaren, kontoret, foajén och andra utrymmen. Publiken delas upp i olika grupper som personal, patienter och anhöriga. Skådespelarna ar-

betar som personal och patienter och den ledande rollen har Gunilla Röör som gestaltar både Eric Hermelin och överläkaren.

Föreställningen har fått ett mycket positivt mottagande men också kritik har framförts. Det var med oro som min hustru Anette och jag gick för att se föreställningen. Hur hade man behandlat Eric Hermelin?

Våra farhågor besannades inte. Vi tycker att föreställningen var stark och minnesvärd. Den präglades av det största allvar och vi kände att Eric behandlades med både kärlek och respekt. Pjäsen innehöll även muntra och roande inslag som till exempel att hela publiken i pausen satt vid ett långbord i stora salen och åt soppa med bröd.

Hospitalets mindre svårt sjuka patienter var i övervåningen och de

gravt sjuka i Dantes Inferno nere i källarvåningarna. I den stora salen hade patienterna sina små sovalkover med små spartanska sängar, medan Erik hade hela den bortre delen av salen med en stor säng med persiskt överkast och med golvet fullt med dynor och kuddar i olika färger. Allt markerande orientalisk prakt. Bakom detta hade Eric sitt skriv/översättarrum där han även arbetade vid sitt skrivbord i Gunilla Röörs gestaltning.

Eric kom på detta sätt att utgöra en motpol mot de verkligt sjuka, även om man framhöll hans rymningsbenägenhet och häftiga humör.

Ett ledmotiv i pjäsen var frågan var gränsen går mellan det normala och det onormala. Vem är frisk och vem är sjuk?

Johan Axelsson Hermelin

Tre år i Helsingborg

Cornelia Hermelin berättar om sina studier på Lunds universitet

Tre år har svischat förbi. I juni får jag min kandidat i Service Management från Lunds universitet. Efter allt hårt arbete känns det ruggigt bra! Trots att det är lite vemodigt att lämna mitt liv här så ser jag fram emot alla nya möjligheter som uppenbarar sig – och framför allt mot att få lön istället för lån.

Studierna har så klart utgjort den dominerande delen av åren här i Helsingborg. De har varit botten till allt medan händelserna runt omkring har berikat och skapat minnen. Förmodligen är det just dessa händelser som är mest underhållande att läsa om, så det får bli det jag skriver om.

Från New York till Helsingborg

Minnena från den första tiden som student är kristallklara. Jag kom till Helsingborg efter att ha bott ett år i New York, och att kastas från långa utekvällar på Manhattans hetaste ineställen till studentlivet i lilla Helsingborg var minst sagt omtumlande. Men det var också helt fantastiskt – och välbehövligt. Det har nog varit tre av de roligaste åren i mitt liv.

När jag först kom hit flyttade jag in tillsammans med en tjejkompis i en stor trea. Vårt samboliv fungerade jättebra! Sedan blev det mindre bra, för att till sist mynna ut i någonting som nog bäst kan liknas vid katastrofalt. Jag klarade inte av hennes ändlösa tv-tittande på kvällarna och hon blev tokig på att jag ockuperade badrummet i timmar för att spela gitarr. Konstigt nog insåg hon inte att akustiken där inne gör vilken gammal kråka som helst till en koltrast, röstmässigt naturligtvis. Alla andra vet ju att det är så. För vem sjunger inte i duschen? Det hela slutade i alla fall med att vi tog varandra i hand och sa farväl. Jag

hittade världens mysigaste lägenhet i centrala Helsingborg och här bor jag fortfarande.

Mer struktur i livet

Som jag minns det var det när jag köpte min egen lägenhet som livet blev mer strukturerat. Jag började bland an-

Vi delade upp oss och jag blev mentor för en liten grupp studenter som representerade i princip hela världen, som glatt följde med på diverse grillkvällar och andra tillställningar. Det var ett roligt gäng som alltid bidrog till diskussionerna. Men det slog oss alla hur knagglig engelska de talade. Hur sjutton klarade de studierna?

Aningen förvirrade blev vi också när vi meddelades att hälften av studenterna underkänts och dessutom blivit anklagade för plagiat då de lämnat in uppsatser som var direkta kopior av vetenskapliga artiklar och skrifter. Det hela slätades över med "äsch, en kulturkrock". Jag blev faktiskt inte helt förvånad när jag till slut fick höra att institutionen utgått från fel ände i merit- och betygslistan när de sökande antogs till programmet. Men sådant händer, bättre lycka nästa år!

Den bästa mentorn

I tvåan anmälde jag intresse för att delta i ett mentorprogram som Helsingborgs näringsliv arrangerar för att låta studenter få kontakt med och utbyte av en person från det lokala näringslivet. Jag ansökte om att få en mentor och blev kallad till en intervju, där de ville ta reda på om jag var lämplig för programmet och vil-

Cornelia Hermelin

ken mentor jag skulle kunna passa bra ihop med. Jag hade funderat lite innan och kommit fram till att en manlig chef med bred erfarenhet skulle vara perfekt som mentor. Anledningen till att jag tänkte så var att det hela tiden diskuteras hur mansdominerad affärsvärlden är, särskilt på högre positioner, och jag tänkte

nat arbeta extra, slutade komma hem klockan tre varje natt och gick med i kåren. Där var jag med och startade upp det internationella utskottet för utlandsstudenter på universitetet. Det var första året för just det programmet och vi hade därför en god ekonomi, fria händer och massor av idéer. Verkligen ett roligt projekt!

att om jag lär mig mer om den världen och blir bekväm med att föra diskussioner med en sådan person så skulle det vara jättebra.

Väl inne på intervjun så tittade intervjuaren på mig och sa: ”Men du, jag sitter i ett antal olika styrelser med bara män. Vid de tillfällen när det kommer en kvinna lyssnar alla.” Där och då förstod jag att jag satt mitt emot just en sådan gubbe som jag tänkte på. Han förstod inte. Så jag svarade: ”På samma sätt som alla blickar vänds mot elefanten i rummet. Det är inte den typen av uppmärksamhet jag vill ha.” Då försvann hans arroganta uppsyn och några veckor senare fick jag den absolut bästa mentorn, Johan Knutsson. Han har varit ovärderlig och genuint engagerad. Även om det fullkomligt kryllar av goda förebilder med bra tips i min familj är det värdefullt att ha en utomstående person att prata med.

Sydafrika, Spanien – och Söderköping

Under höstterminen i trean fick vi möjlighet att åka utomlands och studera. Jag och en vän kom då på idén att i stället studera på distans under den terminen och på så sätt hinna med massor av olika ställen i världen, istället för bara ett. Sagt och gjort: Under den hösten läste jag nationalekonomi i Sydafrika, Spanien och England – och, inte att förglömma, i det exotiska paradiset Blixta, Söderköping, som jag också hann med att besöka några gånger. Det var minst sagt en ombytlig termin. Och det var klart mer motiverande att studera på en

Cornelia vid Mossel Bay i Sydafrika

vit strand än framför ett fönster i Helsingborg med ett senapsgult hus och grå himmel som utsikt.

Efter min termin i exil började de vanliga studierna på campus och jag bytte extraarbetet på en konsultbyrå i Lund till bankjobb i Helsingborg efter ett tips från min mentor. Jag hade tur – pappa kände direktören på Handelsbanken Stortorget, så jag mejlade honom och bad om ett möte för att se vilka möjligheter som fanns. Han tyckte nog att det var lite överambitiöst att boka möte med honom för att söka extrajobb i kundtjänsten, men det visade sig vara mycket effektivt. Som Johan sagt var banken en otroligt bra erfarenhet. Även om det kanske inte blir där jag gör karriär i framtiden har tiden på Handelsbanken varit mycket lärorik. Jag är imponerad av hur bra hand de tar om sina anställda, även mig som extraanställd. Dessutom har jag träffat och knutit värdefulla kontakter.

Nytt och utforskat uppsatsämne

Nu arbetar vi för fullt med det sista momentet, C-uppsatsen. Vår uppsats handlar om hur hotellbranschen ställer sig till framväxten av publika gästrecen-

sationer och kommentarer på internet genom sociala medier. Ämnet är både intressant och relativt utforskat, i alla fall med akademiska mått mätt. En viktig slutsats vi dragit är att utmaningen med sociala medier är att få det ”sociala varumärket” att bli så likt det egna varumärket som möjligt. Hur får man tusentals utomstående människor att tycka det man vill att de ska tycka om varumärket? En fråga som är högaktuell för oss Hermeliner, med tanke på att släktföreningen numera finns på Facebook, om än som en osynlig grupp för utvalda inbjudna.

Nu har jag levat nästan en åttondel av mitt liv i studentbubblan. Det har varit riktigt bra, men nu känns det kul att komma vidare. Om det här hade varit ett sommarprogram hade jag avslutat med att spela låten I want to break free med Queen.

Tack och adjö, kanske ses vi på släktemötet i Sundbyholm!

Cornelia Hermelin

PS: Jag vill passa på att tacka Karin Hermelin för den vänlighet hon visade mig när jag kom till Helsingborg. Det var skönt att ha en släkting på plats. DS.

Sköterska som räddar liv

Erik Palmcrantz från Gripenbergsgrenen berättar om resor och studier

Jag heter Erik Palmcrantz, är 25 år gammal och son till Isabella Hermelin och Niklas Palmcrantz. Jag har två syskon, Clara och Johan. Johan har tidigare skrivit i denna tidning om sin resa till Sydafrika. Vi tillhör alla Gripenbergsgrenen och våra morföräldrar är Axel och Inger i Mjölby. Eftersom jag inte träffar den Hermelinska släkten så ofta tänkte jag berätta lite om vad jag har sysselsatt mig med de senaste åren och vad jag har för tankar kring framtiden.

Jag började mina studier på Waldorfgymnasiet i Norrköping. Efter examen blev det ett år inom försvarsmakten som fältarbetsdykarbefäl, vilket i princip innebär att man är ingenjör under vattnet och agerar säkerhetsansvarig vid övningar vid vatten. När jag klev ur de gröna kläderna och den inrutade vardagen kände jag att jag behövde lite frihet. Sagt och gjort: Jag och tre kompisar åkte till Dominikanska Republiken.

Ett ovanligt dyk

Eftersom jag har hållit på med dykning sedan 15 års ålder och blev instruktör strax innan jag åkte fick jag jobb som dykinstruktör på

ett dykcenter. Under de fyra månader jag jobbade där fick jag uppleva några ganska ovanliga situationer. Bland annat skickades jag och min kompis Nils (på hans födelsedag) iväg för att instruera dykning på en nudistresort, där cirka tio personer ville prova på att dyka. Som

vanligt rekommenderade vi att vådräkt skulle bäras då det kan bli kallt i vattnet. Sådant larv ville de inte veta av utan de skulle prompt dyka så naturnära som möjligt, alltså spritt sprängande nakna. Det blev ett minst sagt ovanligt dyk.

manlagt åtta månader började det bli dags att åka hem igen.

Åter i Sverige arbetade jag en del på bemanningsföretag, mest inom industrin. Det monotona arbetet passade mig inte utan jag blev rastlös och resugen igen. Min bror och min dykinstruktör tipsade om att företaget som äger världens största segelfartyg sökte dykinstruktörer till dessa fartyg. Jag kontaktade dem och började snart arbeta på ett av deras segelfartyg som seglade mellan olika öar i Karibien och Medelhavet.

Ett år på havet

Jag arbetade som dykinstruktör och sportsansvarig, vilket innebar att jag skulle se till att turisterna hade något att roa sig med om dagarna. Det var en oerhördt rolig tid, jag fick träffa många härliga människor från hela världen och se väldigt många vackra städer.

Seglatsen över Atlanten var bland det mäktigaste jag varit med om. Vi såg bland annat delfiner och valar som simmade sida vid sida med skeppet. Mitt på Atlanten klättrade vi högst upp i masten för att få lite utsikt. Plötsligt fick vi något problem med propellern

så jag fick kvickt kvista ned för masten, hoppa i havet med dykutrustningen och inspektera propellern. Det var en otroligt häftig känsla att sväva i kristallklart vatten med ett av världens största segelfartyg ovanför huvudet och tre kilometer vatten under mig. Då kände jag

Erik och Clara på skeppet Star Clipper. Foto: Lidija Jovic.

Tyvärr trivdes jag inte så bra med hur chefen skötte dykcentret, vilket gjorde att jag sade upp mig och tillbringade de fyra sista månaderna med att njuta av landet genom bad, kitesurfing och utflykter upp till bergsbyar. Efter sam-

Erik i full mundering. Foto: David Källberg.

mig väldigt liten.

I slutet av mitt kontrakt kom min syster Clara ombord och arbetade i sportteamet. Vi hade väldigt roligt tillsammans. Sammanlagt spenderade jag ungefär ett år på havet innan det var dags att åka hem igen.

Från Karibien till Umeå

Väl hemma tyckte jag det började bli dags att studera igen. Jag var inte helt säker på vad jag ville plugga utan kollade på lite olika alternativ. Till slut blev det sjuksköterskeprogrammet i Umeå, mycket på grund av att min kompis Nils och min bror Johan redan studerade där. När jag flyttade upp till Umeå så flyttade vi tre ihop. Under studierna arbetade jag som undersköterska på akutmottagningen på Norrlands Universitetssjukhus.

I januari tog jag examen och har precis fått jobb som ambulanssjuksköterska i Umeå – ett riktigt drömjobb som passar mig perfekt. Det är ett väldigt varierat yrke, man vet aldrig hur dagen kommer se ut. Vissa dagar sitter vi på ambulansstationen nästan hela dagen utan några körningar, andra dagar kan det vara så många larm att vi inte hinner äta. Larmen vi åker på varierar också mycket, det kan vara allt från att skjutsa 80-åriga Agda till hälsocentralen till hjärtstopp eller villabränder. De värsta larmen är när det är barn som råkar illa ut, oftast handlar det om andningssvårigheter, men som tur är har jag inte åkt på så många sådana larm ännu.

Ett privilegium att hjälpa andra i nöd

Jag har också börjat på en tvåårig utbildning som heter Skydd mot olyckor, en

brandmannautbildning som Myndigheten för samhällskydd och beredskap (MSB) ansvarar för. Min tanke med att bli både brandman och sjuksköterska är att få en bred kunskap inom ämnet olyckor och katastrofer för att så småningom arbeta med något inom ämnet olyckor. Det finns många olika alternativ, exempelvis personalpool för utlandskatastrofer, räddningsdykare, yt-bärgare, sjuksköterska på något fartyg eller att fortsätta som ambulanssjuksköterska. Anledningen till att dessa yrken lockar är att jag trivs väldigt bra med tempoväxlingarna och att kunna behålla lugnet i stressiga situationer. Att få förtroendet att hjälpa en människa i nöd känns som ett privilegium.

Erik Palmcrantz

En omtänksam person

Charlotte från Gripenbergsgrenen intervjuas av Johan Hermelin

Charlotte är född 1956 och uppvuxen på Gripenberg tillsammans med sin bror Fredrik. Hon har arbetat som montessorilärare, men numera sköter hon mest hus och familj.

Charlotte är gift med Guy Welin-Berger, bor i Saltsjö-Boo och reser gärna. Familjen har tre barn som alla är omkring studentåldern. 1991-1996 var Charlotte ledamot i släktföreningens styrelse. Guy och Charlotte kommer till släkstmötet tillsammans med mamma Birgitta.

Vilken släkting skulle du vilja ta med dig till en öde ö?

Jag skulle gärna ha lärt känna farfar och farmor (Gösta och Elin) lite bättre. Jag träffade dem inte så mycket. Jag skulle vilja höra om deras uppväxt, hur det var på den tiden. Det var nog ganska mycket slit och jobb på Ulvåsa.

Om du skulle göra en film om ditt liv, vem skulle spela dig?

Marie Richardsson. Hon är en duktig skådespelerska, jag gillar henne.

Vad är det första du kollar när du tar in på ett hotell?

Känslan i rummet avgör direkt. Men också hur det är i receptionen. Det kan vara blommor, en karamellskål, glada färger eller trevlig personal som skapar en bra känsla.

Du får 100 miljoner kronor i handen och måste placera dem direkt. Vad gör du?

Jag skänker bort en stor del till Reportrar utan gränser, Läkare utan gränser, Cancerfonden, Hjärt-Lungfonden och BRIS. Sen ska hela familjen ut och resa förstås. Resten får mina barn.

Du ska skriva en kontaktannons. Hur beskriver du dig själv med fem ord?

Glad, hjälpsam, snäll och uppskattande.

Om du skulle tvingas välja ett nytt yrke, vilket skulle det vara?

Jag skulle jobba på en vårdcentral, gärna som sjuksköterska. Jag gillar att komma i kontakt med människor och hjälpa de som behöver det.

Vilken är din största flopp hittills?

Det var faktiskt när äldsta dottern Ebba hade åkt omkull på en ny EU-moppe och slagit sig. Vi låg och sov när hon kom hem och brydde oss inte särskilt mycket om hennes klagan. Då var jag inte så omhändertagande. Jag kan fortfarande känna mig besviken över mitt agerande, även om Ebbas skador inte var så allvarliga.

Charlotte Welin-Berger

Vad ville du bli när du var liten?

Jag ville bli lärare för att kunna hjälpa elever. Mina omhändertagande egenskaper kommer nog från mamma. Hon ställer alltid upp.

Vilken är din största extravagans?

Vi unnar oss sköna semestrar med familjen.

I vilka situationer ljuger du?

Jag försöker vara ärlig. Men om barnen frågar om jag ätit mat som jag vill att de inte ska äta så kan jag nog glida lite på sanningen.

Vad hos dig själv tycker du minst om?

Jag kan bli irriterad och tjurig om en person backar från en överenskommelse. Jag tycker man ska hålla sina löften.

...och vad är du mest stolt över?

Mina barn och att familjen har ett bra liv.

När var du riktigt lycklig senast?

Vi var i New York innan påsken och hade det så underbart. Vi hamnade på förstasidan i DN Ekonomi med en jättestor bild av oss. Såg du inte det?

Vilken historisk släkting skulle du helst vilja träffa?

Eric förstås, med sitt tragiska öde. Det var ett mästerverk att göra dessa översättningar.

Vilken tv-serie missar du aldrig ett avsnitt av?

Mästarnas mästare har ett trevligt upplägg som jag gillar. Ingen smutskastning. Om jag skulle missa ett avsnitt så kollar jag på det på nätet. Deltagarna är ju människor som har gjort otroliga idrottsprestationer. De imponerar även efter sin idrottskarriär. Jag säger bara Stenmark...

Ditt hem står i ljusan låga. Vad lämnar du helst kvar?

Köksmöblerna får vara kvar. Hermelintavlorna, fotoalbum och en del smycken är det första som jag tar med mig.

Vilken är din favoritpryl?

En uppstoppad hermelin och några smycken.

När grät du senast?

Jag kan gråta om det är något känslösamt på TV. Senast var det nog en sång som jag hörde på radio. Jag förknippade den med pappa under tiden han var dålig.

Vilken är din främsta levnadsregel?

Jag vill vara glad för varje dag som jag vaknar.

Vilken talang skulle du vilja ha?

Jag skulle vilja kunna sjunga bättre, det vore kul att vara med i en kör.

Vad förväntar du dig av släktföreningen?

Det är bra som det är, jag läser Nätverket med glädje.

Tack för ett trevligt samtal, Charlotte! Vi ses snart på Sundbyholm.

Olof Hermelin-tavlor

Mauritz Hermelin fortsätter att dammsuga nätet efter konst

Tavlorna intill

Vinterlandskap med rastande pojkar och timmerfora

Signerad O. Hermelin.

Olja på duk 48 x 79 cm.

Uppsala auktionskammar-
re, november 2010.

Utropspris: SEK 15 000-
18 000/€ 1 600-1 900

Klubbat pris: SEK 38 000

Vårlandskap

Signerad O. Hermelin,
daterad 1879.

Duk 27,5 x 48,5 cm.

Bukowskis, mars 2011.

Utropspris: SEK 12 000-
15 000

Klubbat pris: SEK 22 000

Krocketspelare

Signerad O. Hermelin.

Pannå 20,5 x 37 cm.

Bukowskis, november-
december 2010.

Utropspris: SEK 12 000-
15 000

Klubbat pris: SEK 16 000

Ung och adlig? Gå med i RAUK!

Gabriel Hermelin, nyvald ordförande i RAUK, berättar om vad föreningen gör.

RAUK Talarforum med Erik Penser

Den 30 mars besökte företagsledaren och entreprenören Erik Penser Riddarhuset för en utfrågning anordnad exklusivt för medlemmar i RAUK. Penser blev därmed den första gästföreläsaren i RAUK Talarforum, en nystartad serie av möten där framstående entreprenörer och representanter för politik och näringsliv bjuds in till Riddarhuset för att dela med sig av sina erfarenheter och kunskaper till den yngre generationen.

Det blev ett spännande möte fyllt med frågor, diskussioner och anekdoter. Inte minst de närvarande Hermelinerna (Jenny, Maximilian, Adolf och undertecknad, samtliga från Thorsvigrenen, Roberts kvist) bjöd på både svåra och genomtänkta frågor – något som uppskattades av Penser, som faktiskt flera gånger bad om att få just kontroversiella frågor. Efter utfrågningen avslutades kvällen på en trevlig restaurang med god mat och dryck och än bättre sällskap.

Näste talare: Jacob Wallenberg

Nästa gästtalare i RAUK Talarforum kommer att bli Jacob Wallenberg, styrelseordförande för Investor, som besöker Riddarhuset och RAUK den 27 september.

Passa på att bli medlem i RAUK!

Alla i åldrarna 18-35 år som tillhör en på Riddarhuset introducerad ätt kan bli medlemmar i Ridderskapet och Adels Ungdomsklubb (RAUK). Medlemskapet är kostnadsfritt.

Varje år anordnas ett flertal aktiviteter exklusivt för medlemmar i RAUK. Mest välbesökta är våra traditionsenliga vinter- och sommarbaler på Riddarhuset.

Utöver detta anordnar vi även bland annat fredagsbarer, operabesök, sommarpicknick, dans- och jaktkurser samt gästföreläsningar från ledare inom näringsliv, politik och medier.

I dagsläget har vi ett flertal Hermeliner som är medlemmar i RAUK, men det finns alltid plats för fler. Ta chansen och bli medlem för oförglömliga upplevelser och ett oslagbart nätverk!

Registrera dig redan i dag via rauk@riddarhuset.se eller vår webbsida www.rauk.info.

Gabriel Hermelin, Ordförande RAUK

Gabriel och Maximilian Hermelin. I bakgrunden Erik Penser och Gustaf Wachtmeister. Foto: Johannes Edelman.

Uppmuntran från Lena Robertsdotters fond

För ett år sedan flyttade Mamma på prov ifrån sina 47 krukväxter och allt ansvar på Agdatorps gård till en lägenhet på Fredriksdals äldrebroende. Hur det gick? Jo, det blev mindre än en femtededel så många krukväxter att vattna, personalens omsorger visade sig vara vanebildande och Mamma uppskattade att Nättraby kyrka nu fanns tre kilometer närmare.

Tack vare Lena Robertsdotters fond kunde vi fira första advent med Mamma på hennes villkor. Vi kunde flyga ner och hyra en bil, som gjorde det möjligt att tillbringa mesta möjliga tid på Agdatorp och ändå ha närheten till service och vila på Fredriksdal. Tack

vare bilen kunde vi lätt ta oss till kyrkan och till hennes vänner, vars egna hälsotillstånd gjorde planering av möten till ett sista-minuten-jobb. Under måltider och tedrickning på Agdatorp kunde Mamma träffa lagom få vänner och grannar på gården.

Mamma glädde sig också över att kunna dela upplevelsen av en unik högmässa med sina nära den första advent i Nättraby kyrka. Här är några spridda noteringar därifrån:

- Prästen talade det nya kyrkospråk som låter lite kärvare än det gamla, men tydligare, så att ungdomarna längst fram kunde ta till sig orden.

- I kyrkotaket rakt över församlingen, där en vit ängel hade prytt sin plats, förmedlade en högtalare varje stavelse av predikan, välsignelser och evangelium.

- Den sista psalmversen hade fullt ackompanjemang, så att ingen, oavsett hörsel (Mamma har inte hörapparat längre!), kunde missa sig på glöden i detta första adventsfirande.

Dag och Christian Thorsson med sonen David

Not från redaktören: Agnete avled knappt ett halvår efter adventsfirandet.

Vet du någon som behöver uppmuntran?

Styrelsen tar tacksamt emot förslag på släktingar som skulle behöva lite uppmuntran. Skriv ett mejl till johan@hermelin.com och berätta lite mer om vem du vill muntra upp och varför så kanske det blir den personen som får stöd från Lena Robertsdotters fond.

Föreningens ekonomi

Skattmästare Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Fonderna

Utvecklingen i släktföreningens fonder under 2010 innebar en ökning efter avdrag för kostnader och skatter med 6 %, som framgår nedan. Justerat för dessa kostnader och skatter har värdeökningen

varit cirka 9 % under året. Hittills under 2011 (till och med april) har fonderna netto visat en marginell ökning, vilket är ungefär i linje med Stockholmsbörsens utveckling.

Siffror i tusental kronor (tkr)	April 2011	2010	2009	2008	2007
Släktföreningen	5 730	5 672	5 347	4 268	6 283
Victor Hermelins minne	7 845	7 742	7 468	6 101	8 784
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	1 866	1 822	1 699	1 353	2 006
Lena Robertsdotters fond	2 638	2 743	2 374	1 740	-
Totalt	18 079	17 979	16 888	13 722	17 073
Värdeförändring för perioden	0,5 %	6 %	23 %	-20 %	-6 %

Stipendier

Lagom till våren var det inte mindre än elva unga släktingar som fick en välkommen påfyllning av studiekassan. Följande personer har fått stipendium:

Adolf, son till Gunnar och Lena, studier vid IHM Business School

Anna Röhsmän, dotter till Margareta och Björn Röhsmän, maskinteknik/design vid Lunds tekniska universitet

Cornelia, dotter till Gunnar och Lena, Service Management vid Lunds universitet

Daniel Lange, son till Christina och Dirk Lange, industriell ekonomi vid Luleå tekniska universitet

Erik Palmcrantz, son till Isabella och Niklas Palmcrantz, sjuksköterska vid Umeå universitet

Fredrik, son till Carl och Margareta, Thorsvi, studier vid Uppsala universitet

Gustav, son till Carl och Margareta, Thorsvi, ekonomi vid Lunds universitet

Johan, son till Carl och Margareta, Thorsvi, studier vid Ultuna lantbruksuniversitet

Johanna Wadstein, dotter till Ebba och Magnus Wadstein, samhällsplanering vid Lunds universitet

Magdalena Hermelin Leidefors, dotter till Ulf och Monica, systemvetenskap vid Uppsala universitet

Sebastian, son till Otto och Eva, studier vid KTH

Vill du söka stipendium?

Är du mellan 18 och 28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från släktföreningen i upp till fem år. Med nuvarande beloppsnivå betyder det ett tillskott till studiekassan på upp till 80 000 kronor.

Nya och gamla stipendiater är välkomna att skicka in ansökan till styrelsens ordförande senast den 1 mars för vårterminen och 1 oktober för höstterminen. Ansökan bör innehålla uppgift om bank- eller postgiro dit utbetalning kan ske och mejladress för vårt svar tillbaka. Glöm inte att skicka med studieintyg från det berörda lärosätet!

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Tryck

Centraltryckeriet, Linköping

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Victoria Hermelin, sekreterare
08-655 01 61

Olof Hermelin, skattmästare
olof.hermelin@rekonstruktionskapital.se,
08-30 06 15

Hanna Jessing, klubbmästare
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Mauritz Hermelin, ledamot
mauritz@hermelin.com,
0158-600 62

Jan Hermelin, ledamot
jan@hermelin.com,
08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

